

**ØSTRE GASVÆRK
TEATER**

Studiemateriale

EFTER AFTALE MED ROGER WATERS

ANOTHER BRICK IN

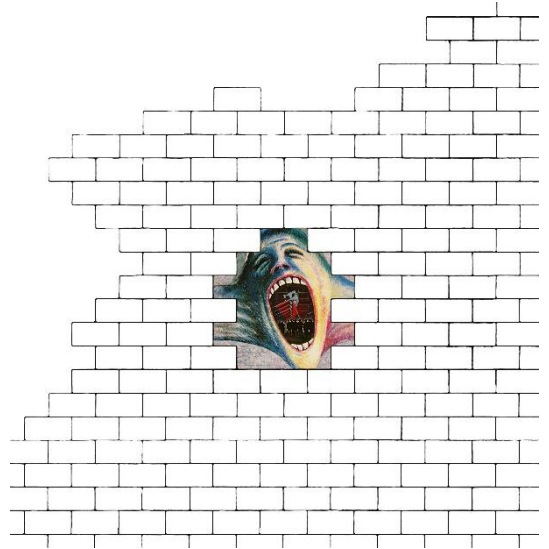
THE WALL

PART 5

ANOTHER BRICK IN THE WALL, PART 5

Så er den her endelig!

Få en uforglemmelig oplevelse, når Østre Gasværk Teater slår dørene op til ANOTHER BRICK IN THE WALL, PART 5 og præsenterer det episke album for første gang nogensinde som teater. Albummet fra 1979 har solgt flere end 30 millioner eksemplarer og står den dag i dag som en milepæl i rockhistorien. Det bliver en spektakulær teateroplevelse i verdensklasse.

Teaterchef Søren Møller præsenterer ANOTHER BRICK IN THE WALL, PART 5

Part 1, 2 og 3 er på
det originale album -

Se traileren her: <https://www.youtube.com/watch?v=jqhMaUqtL04>

- part 4 var en opera
og part 5, det er så os.

“JEG ER HELT VILDT STOLT OVER, AT VI PÅ ØSTRE GASVÆRK TEATER, SOM DE FØRSTE I VERDEN, HAR FÅET RETTIGHEDERNE TIL AT REALISERE DETTE IKONISKE ALBUM SOM TEATER. ET ALBUM, HVIS TEMATIKKER DESVÆRRE STADIG GØR SIG GÆLDENDE DEN DAG I DAG. JEG ER SIKKER PÅ, AT FORESTILLINGEN VIL SÆTTE GANG I EN LANG RÆKKE REFLEKSIONER, OG AT VI HELT SIKKERT KOMMER TIL AT FORLADE TEATRET RIGERE.”

SØREN MØLLER, TEATERCHEF PÅ ØSTRE GASVÆRK TEATER

Part 1,2 og 3 er det originale album, Pink Floyd, The Wall (1979).

Part 4 er operaen Another Brick in the Wall, komponeret af Julien Bilodeau og libretto af Roger Waters. Premiere Opéra de Montréal (2017).

Part 5 ANOTHER BRICK IN THE WALL, Østre Gasværk Teater (2023).

Studiematerialet

Der er fokus på aktuelle problematikker omkring psykisk sårbarhed blandt kunstnere og ungdommen - samt fascisme i dette studiemateriale. Materialet centrerer sig om aktuelle temaer frem for historik, med afsæt i The Wall frem til ANOTHER BRICK IN THE WALL, PART 5, 2023! KOM og oplev den her spektakulære forestilling!

So ya thought ya might like to go to the show?

Indholdsfortegnelse

- S. 2 ANOTHER BRICK IN THE WALL, PART 5
- s.3 Om studiematerialet, indholdsfortegnelse og billetbestilling
- s.4 Det kunstneriske hold
- s.5 Johan Olsen i Kulturen P1
- s.6 Portrætalbum med Magtens Korridorers forsanger Johan Olsen om The Wall
- s.7 Pink Floyd, af Anders Nygaard
- s.9 Psykisk sårbarhed og Pink Floyd, Comfortably numb (1979)
- s.11 MENTAL MISTRIVSEL I MUSIKBRANCHEN (uddrag), Esben Struk.
- s.12 Tobias Rahim
- s.16 Mistrivsel skyldes en idiotisk samfundsmodel (uddrag), Lotte Folke Kaarsholm.
- s.18 Fascisme
- s.21 Den nye fascisme, Mikkel Bolt.
- s.23 Pink Floyd, In the flesh (1979)
- s.25 Pink Floyd, The Wall, Alan Parker (1982)
- s.28 Pink Floyd The Wall – A Complete Analysis

Fag: dramatik, dansk, historie, psykologi, musik, engelsk og samfundsfag

Målgruppe: ungdomsuddannelser og udskolingens sidste årgang

Billetbestilling

Billetbestilling foregår ved at kontakte Lone Rix på mail lori@osterbroteater.dk eller 2194 2069 hverdage mellem 10 og 16. Særpris: Vi tilbyder et begrænset antal skolebilletter på udvalgte dage fra 75 kroner. Bemærk, at tilbuddet først gælder, når du bestiller til min. seks unge under 25 år.

DET KUNSTERISKE HOLD

MEDVIRKENDE: JOHAN OLSEN M.FL. INSTRUKTØR: HEINRICH CHRISTENSEN

Se trailer på: https://www.youtube.com/watch?v=OKrvqr_z3hk

SCENOGRAF: KIM WITZEL KOSTUMEDESIGNER: LINE BECH

KOREOGRAF: SOFIE AKERØ KAPELMESTER: SØREN GRAVERSEN

MUSIKALSKE ARRANGEMENTER: SØREN GRAVERSEN

VIDEODESIGN: THOMAS AGERHOLM OG JA FILM

LYDDESIGN: TIM HØYER OG MORTEN FRANK LYSDESIGN: BRIAN NJIE OG MARTIN JENSEN

DRAMATURGISK KONSULENT: EMMET FEIGENBERG

TEATERCHEF OG KREATIV PRODUCENT: SØREN MØLLER

Kulturen P1

Sanger Johan Olsen får den store hovedrolle, når Pink Floyds The Wall bliver en teaterkoncert næste efterår. Allerede nu hiver vi Johan Olsen i studiet for at tale om det skelsættende værk - og om at forløse det på en teaterscene.

Lyt til Kulturen P1, mandag d.28.nov. 2022 (38:28-57:12) : <https://www.dr.dk/lyd/p1/kulturen-pa-p1/kulturen-2022-11-28>

Værter: Maja Nyvang Christensen og Tore Leifer.

Taler sig ind i vores samtid

Hovedrollen Pink bliver spillet og sunget af Johan Olsen, der blandt andet er kendt som forsanger i Magtens Korridorer og anerkendt forsker i biologi ved Københavns Universitet. Den 53-årige sanger har mange følelser forbundet med The Wall, og albummet har gennem livet haft stor betydning for ham. Derfor går Johan Olsen også til opgaven med ærefrygt.

Selvom albummet har mere end 40 år bag sig, er værket stadig relevant i dag. Teksterne i det konceptuelle dobbeltalbum kredser om evigt aktuelle emner som menneskelig isolation, undertrykkelse og det moderne samfunds skyggesider. Forestillingen bliver derfor både en psykologisk rejse ind i sindet på den imaginære karakter Pink, og en tydeliggørelse af, at fascisme kan gro i alles baghave. Med hændelser i vores samtid in mente bekræfter albummet dets nutidige aktualitet, som værket også viste ved jerntæppets sammenbrud og murens og fald i Berlin i 1989.

Kilde: <https://iscene.dk/2022/11/23/the-wall-som-musikteater-oestre-gasvaerk-iscenesaetter-pink-floyds-konceptalbum/>

Portrætalbum med Magtens Korridorers forsanger Johan Olsen om The Wall

'Portrætalbum' er et musikalsk portrætprogram, hvor musikformidler Anders Bøtter hver uge har nogle af Danmarks største tv-værter, sportsstjerner, forfattere, politikere, skuespillere, musikere, komikere og andre levemennesker i studiet til en snak om et musikalbum, der har en helt særlig betydning for dem. Vi kommer tæt på ugens gæst gennem musikken, når Anders og gæsten sammen tegner et portræt af både albummet og dets betydning for gæsten. Samtidig sættes albummet ind i en større fortælling om den musikalske, kulturelle og politiske samtid, det er udgivet i. 'Portrætalbum' giver dig levende og personlige samtaler, som tegner et anderledes portræt af ugens gæst og det album, gæsten har taget med.

<https://www.radio4.dk/program/portraetalbum/>

1.del sendt d. 02.09.2022: <https://www.radio4.dk/program/portraetalbum/?gid=40763&title=34-del-1-johan-olsen-og-pink-floyd>

Da Magtens Korridorers forsanger Johan Olsen hører Pink Floyd albummet The Wall for første gang, føler han, at forsangeren Roger Waters er den eneste, der forstår ham i hele verden. Vi er i 1983 og Den Kolde Krigs atomfrygt fylder alt i den 14-årige Johans liv. I denne første del af Portrætalbum kan du høre, hvorfor The Wall blev noget nær en besættelse for Johan, og hvordan det var for ham at finde ud af, at nogle få voksne mennesker havde magten til at udlette hele jordens befolkning.

2.del sendt d.d. 02.09.2022:

<https://www.radio4.dk/program/portraetalbum/?gid=40762&title=34-del-2-johan-olsen-og-pink-floyd>

Magtens Korridorers forsanger Johan Olsen elsker stadig Pink Floyd albummet The Wall. Men efter at have lyttet intenst til albummet i sine teenageår, blev han nødt til at holde en pause fra The Wall. En pause, der skulle vise sig at vare næsten 20 år. I anden del af Portrætalbum kan du høre, hvorfor der gik 20 år før Johan lagde den på pladespilleren igen. Og midt i udsendelsen dukker et gammelt atomspørgelse fra Den Kolde Krig op igen og skaber frygt i Johans hjerte og stemme.

Udsendelse nr.: 34, Vært: Anders Bøtter, Klip og lyddesign: Emil Germod, Medvirkende: Johan Olsen

Arbejdsspørgsmål

- 1) Lyt til de to programmer, hvor Johan Olsen taler om The Wall. Hvilken betydning har The Wall for ham og hvilken historisk kontekst og nutid sætter albummet i perspektiv, ifølge Johan Olsen?
- 2) Hvilken betydning har The Wall for jer og hvad siger musikken og teksterne jer anno 2023?
- 3) Kender I andre konceptalbum? Hvilke/hvilken "historie" fortælles i tekst og musik?
- 4) Præsenter jeres yndlingsmusikalbum for hinanden, forklar hvorfor og hvad det siger dig/jer.

Pink Floyd

- af Anders Nygaard

Pink Floyd, britisk rockgruppe, dannet 1965 af Syd Barrett (1946-2006), guitar og sang, Roger Waters (f. 1944), bas og sang, Rick Wright (1943-2008), keyboards og sang, og Nick Mason (f. 1945), trommer. Pink Floyds første pladeudgivelser, singlen Arnold Layne og lp'en The Piper at the Gates of Dawn (begge 1967), står endnu som en milepæl i rockhistorien med Barretts sære børnesanglignende, psykedeliske tekster og instrumentalnumre som Interstellar Overdrive.

Guitaristen David Gilmour (f. 1946) afløste fra 1968 Barrett, der blev ekskluderet af gruppen på grund af eksperimenter med hallucinogener. Barrett udgav i 1970 soloalbummet The Madcap Laughs. I 1970'erne afspejlede Pink Floyd i sin musik den psykedeliske fascination af flow, spiritualitet og grænseløshed og eksperimenterede med lyd og en avantgardistisk brug af rockens musikalske udtryksformer; gruppens kendetegn blev monumentale koncerter med store lys- og lydanlæg og en drømmeagtig spacerock. Lp'erne Ummagumma (1969) og Atom Heart Mother (1970, i samarbejde med Ron Geesin, f. 1943) blev banebrydende for progressiv rock. De efterfølgende konceptplader var præget af Waters' tekster og idéer, og de gav for alvor bandet kommerciel succes.

Album i udvalg

The Piper At The Gates Of Dawn (1967)

A Saucerful Of Secrets (1968)

Ummagumma (1969)

Atom Heart Mother (1970)

Meddle (1971)

Dark Side Of The Moon (1973)

Wish You Were Here (1975)

Animals (1977)

The Wall (1979)

The Final Cut (1983)

A Momentary Lapse Of Reason (1987)

Delicate Sound Of Thunder (live) (1988)

The Division Bell (1994)

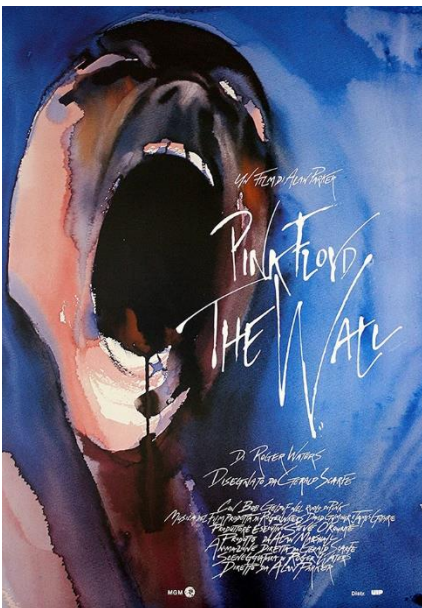
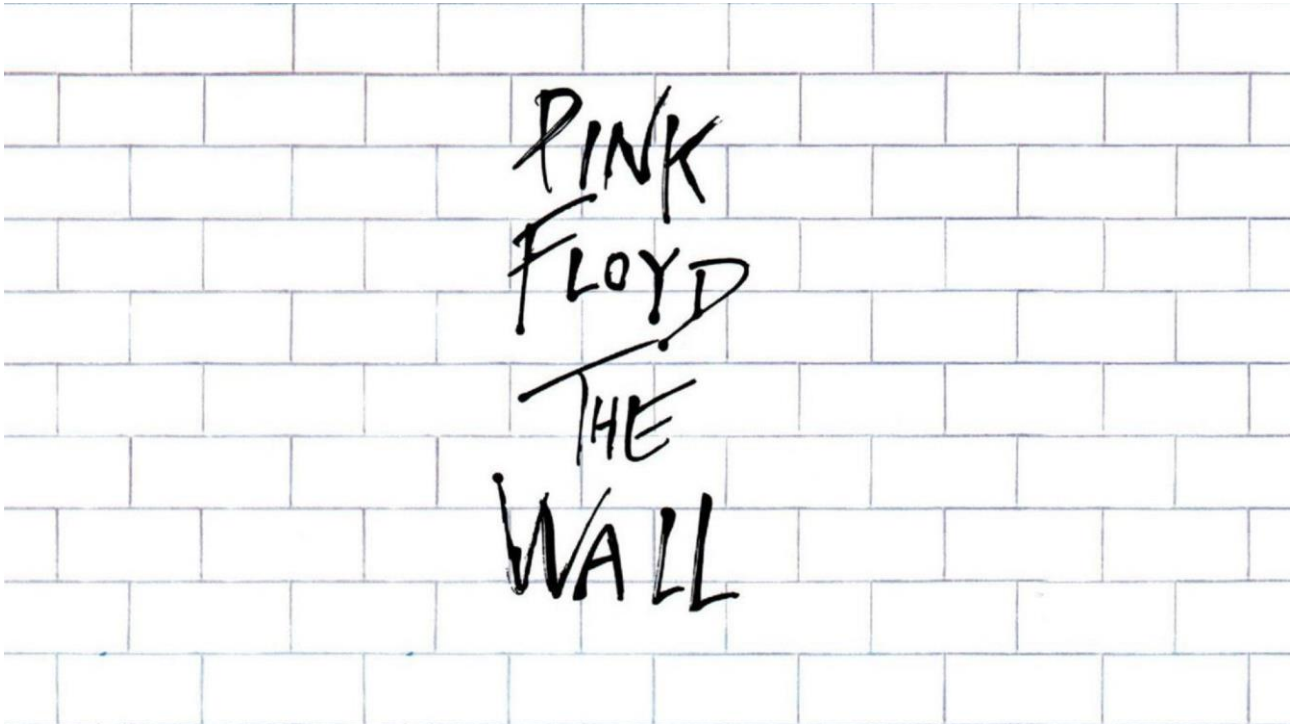
Pulse (live) (1995)

Pink Floyd in January 1968, with all five members. Clockwise from bottom: David Gilmour, Nick Mason, Syd Barrett, Roger Waters and Richard Wright.

Lp'erne Dark Side of the Moon (1973), som skabte rockhistorie bl.a. ved at befinde sig på Billboards top 200-liste i mere end 15 år, Wish You Were Here (1975), der bl.a. var en hyldelse til Barrett, og Animals (1977) tematiserer organisk liv og menneskelig samhørighed over for det tingsliggørende og mekaniske.

I 1979 udkom den ambitiøse dobbelt-lp, Waters-projektet The Wall. Sangene, der handler om tabt barndom og latent fascisme, havde iørefaldende melodier og var uden de lange instrumentalpassager, som havde præget gruppens tidligere udgivelser.

Alan Parker, Pink Floyd The Wall, 1982.

Gruppen fik et kæmpehit med nummeret Another Brick in the Wall pt. 2 og lancerede på den efterfølgende turné et gigantisk sceneshow, hvor en kæmpemæssig mur blev bygget op under koncerten for til sidst at blive revet ned. Efter turnéen forlod Wright Pink Floyd efter uoverensstemmelser med Waters, og gruppen holdt pause.

Filminstruktøren Alan Parker skabte filmen Pink Floyd — The Wall (1982) bygget over albummet. I 1983 udkom The Final Cut, reelt et Waters-soloalbum med Mason og Gilmour som studiemusikere, hvorefter gruppen gik i opløsning.

I 1986 gendannede Gilmour, Mason og Wright Pink Floyd, nu med Gilmour som central drivkraft. De udgav bl.a. albummet A Momentary Lapse of Reason (1987) og livealbummet Pulse (1995).

Kilde: [https://denstoredanske.lex.dk/Pink Floyd](https://denstoredanske.lex.dk/Pink_Floyd)

Psykisk sårbarhed

The Wall indeholder en eviggyldig kritik af undertrykkelse. Stemningen på pladen bliver mere og mere klaustrofobisk, jo mere man opsluges af den; de sprøde riffs, der indhyller pladen i en tyk trancefremkaldende tåge; den vidunderligt desperate vokal, der bærer al galskaben og forkrøblingen af menneskeligheden i sig.

Kunstneren Pinks eneste vej ud af den mentale ensretning og institutionaliserede åndsforladthed er galskaben. Det er resultatet af en ensom kunstners møde med utallige undertrykkere: lærerne i skolen, en mor, en kæreste og en åndløs musikindustri samt en fraværende far. Muren i The Wall er i udgangspunktet et billede på menneskelig isolation. Pink isolerer sig bag mursten af undertrykkere og føler sig til sidst Comfortably numb. Der er ingen, der forstår ham og heller ingen, der ønsker at forstå ham. Pink gennemgår en menneskelig deroute...

Pink Floyd, Comfortably numb (1979)

Alan Parker, Pink Floyd The Wall (1982), Comfortably numb

Comfortably numb

[Verse 1: Roger Waters]

Hello? (Hello, hello, hello)

Is there anybody in there?

Just nod if you can hear me

Is there anyone home?

Come on (Come on, come on), now

I hear you're feeling down

Well, I can ease your pain

And get you on your feet again

Relax (Relax, relax, relax)

I'll need some information first

Just the basic facts

Can you show me where it hurts?

[Pre-Chorus 1: David Gilmour]

There is no pain, you are receding

A distant ship, smoke on the horizon
You are only coming through in waves
Your lips move, but I can't hear what you're saying
When I was a child, I had a fever
My hands felt just like two balloons
Now I've got that feeling once again
I can't explain, you would not understand
This is not how I am

[Chorus: David Gilmour]

I have become comfortably numb

[Guitar Solo 1]

[Chorus: David Gilmour]

I have become comfortably numb

[Verse 2: Roger Waters]

Okay (Okay, okay, okay)

Just a little pinprick

There'll be no more

But you may feel a little sick

Can you stand up? (Stand up, stand up)

I do believe it's working, good

That'll keep you going through the show

Come on, it's time to go

[Pre-Chorus 2: David Gilmour]

There is no pain, you are receding

A distant ship, smoke on the horizon

You are only coming through in waves

Your lips move, but I can't hear what you're saying

When I was a child, I caught a fleeting glimpse

Out of the corner of my eye

I turned to look, but it was gone

I cannot put my finger on it now

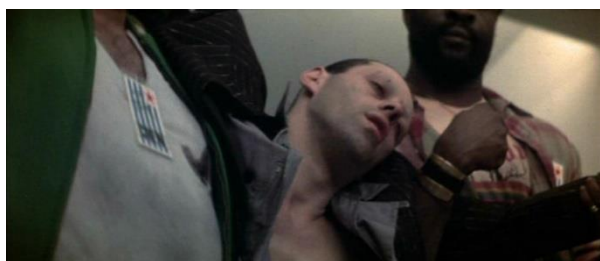
The child is grown, the dream is gone

[Chorus: David Gilmour]

I have become comfortably numb

[Guitar Solo 2]

Kilde: <https://genius.com/Pink-floyd-comfortably-numb-lyrics>

Alan Parker, Pink Floyd The Wall (1982), Comfortably numb

Arbejdsspørgsmål:

- 1) Giv en litterær og musikalsk analyse og fortolkning af Comfortably numb med fokus på jegets sårbarhed.
- 2) Læs analyse af Comfortably numb her: <https://thewallanalysis.com/comfortably-numb/> som inspiration.

MENTAL MISTRIVSEL I MUSIKBRANCHEN (uddrag)

PÅ BAGSIDEN AF DRØMMEN OM ET LIV SOM UDØVENDE KUNSTNER LURER DEPRESSION, ANGST, MISBRUG OG STRESS. GAFFA SÆTTER FOKUS PÅ MENTAL MISTRIVSEL I MUSIKBRANCHEN.

ORD: ESPEN STRUNK, Gaffa, Udgave 433, August 2021.

NÅR JEG TÆNKER over det, kan jeg konstatere, at emnet er kommet op igen og igen i mine samtaler med musikere de seneste par år. Ærlig snak om psykisk sårbarhed eller deciderede sindslidelser som – måske – er bagsiden af den særlige sensitivitet, det kræver at være skabende kunstner. Da jeg ringede til Cat Power i New York for et par år siden, bevægede samtalen sig mere eller mindre direkte ind på sindets skyggesider. Da jeg mødtes med de unge, aarhusianske hiphoppere i Monti sidste år, kom deres forsidehistorie efterfølgende uvægerligt til at handle om psykisk sårbarhed og kreativitet. Og da jeg kort efter tog en længere snak med den tidligere Spice Girl Melanie C, kom det – igen – til at handle om psykiatriske problemstillinger.

– Vi taler meget mere om psykisk sårbarhed end tidligere, hvilket er godt. Og vi bliver også lidt bedre til at forstå det, selvom det ikke er min oplevelse, at vi forstår lige så meget, som vi burde. Det er fint at kunne tale om det, men vi er også nødt til at lære, hvordan man bedst håndterer det. Der er stadig et stort stigma – en del af det er fjernet, men desværre langt fra alt, som Mel C sagde den eftermiddag over en Zoomforbindelse fra sit hjem i London.

De tre nævnte kunstnere er langt fra de eneste, som har kæmpet med det, man, med en poetisk kliche, ofte har benævnt ”indre dæmoner” – og har valgt at tale åbenhjertigt om dem. De senere år har man kunnet bevidne en tiltagende tilbøjelighed til at åbne op og tale om de svære følelser. Det er som bekendt ellers Ikke, fordi de er noget nyt i musikbranchen. Allerede i rockens guldalder i 1960’erne og 70’erne checkede stortalenter som Jim Morrison, Jimi Hendrix, Janis Joplin og Brian Jones alt for tidligt ud – alle døde, inden de var født 30.

Siden er dén liste bare blevet længere. Med Kurt Cobains selvmord i 1994 fik branchen endnu en martyr, og Amy Winehouses død som blot 27-årig i 2011 var ikke mindre tragisk. Og alene de seneste fem år er rækken af selvmord blandt prominente musikere alarmerende: I 2017 tog både Chris Cornell og Chester Bennington (Linkin Park) deres eget liv, året efter fulgte den svenske stjerne Avicii. I 2019 valgte Keith Flint fra The Prodigy samme udvej. Og så videre...

Læs hele artiklen her: <https://gaffa.e-pages.pub/titles/gaffa/9520/publications/781>

Gaffa UDGAVE #433, AUGUST 2021

Tobias Rahim

Special - Tobias Rahim-interview, Musikchefen, TORSDAG 22. SEP 2022, 40 MIN.P3

'Jeg føler, jeg har været på kokain i et år - uden at have været på kokain i et år'. I et af sine meget sjældne interviews åbner Tobias Rahim op for, hvordan det seneste år har været - på godt og ondt. Et år der meget hurtigt har gjort ham til øjeblikkets største danske popstjerne. Vinderen af 'P3 Prisen 2022' fortæller her om at tage et opgør med frygten, om at blive ramt af paranoia og angst - og samtidig føle sig badet i kærlighed.

Interview: Mathias Buch Jensen. Klip: Ole Fugl.

Lyt her: <https://www.dr.dk/lyd/p3/musikprogram/musikchefen-special-tobias-rahim-interview?fbclid=IwAR3S9fp5RWNZMT5QeEgxBT6NipFkjCoGUbLONbHvYnC-Q8lpz5mASIN9-YM>

Tobias Rahim vandt hovedprisen ved P3 Guld, men var ikke selv til stede.

Arto Eriksen

Rahims faste producer, Arto Eriksen, gik på scenen for at tage imod prisen på Rahims vegne. Her læste han op fra et brev, skrevet af hovedpersonen selv, hvor Tobias Rahim i ærlige vendinger uddybede årsagen til sit fravær: *"Jeg har kæmpet med verden og mest af alt mig selv. Der har været meget storm i det emotionelle hav på det sidste"*, lød det i brevet, der blev modtaget med klapsalver fra publikum i salen.

Se talen her:

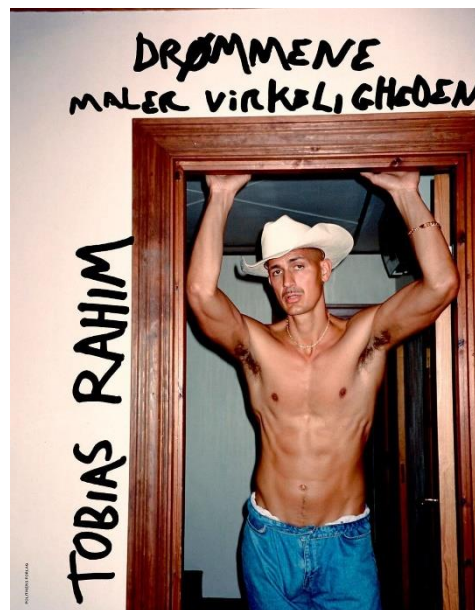
<https://www.facebook.com/drp3fb/videos/tobias-rahims-takketale-p3-guld/415136297231652/>

P3 GULD-VINDEREN TOBIAS RAHIM TALER UD OM FRYGT OG ANGST I NYT INTERVIEW: »JEG FØLER MIG SOM EN SKRÆMT LILLE DRENG«, SOUNDVENUE, 23. SEP. 2022

AF KRISTIAN KARL

Få dage inden Tobias Rahim aflyste sin optræden til P3 Guld, talte han med P3's musikchef om angst, selvværd og mentalt helbred. Her er fem ting, vi lærte af interviewet.

1. TOBIAS RAHIM SVINGER MELLEM YDERPOLER
2. TOBIAS RAHIM SLOG FØRST IGENNEM, DA HAN OVERVANDT SIN EGEN FRYGT
3. HAN DELTE ET NØGENBILLEDE FOR AT ÆNDRE SIT EGET SYN PÅ SIG SELV
4. SANGENE HANDLER OM AT FØLE KLAUSTROFOBI I DET SOCIALE HIERARKI
5. BERØMMELSEN GAV TOBIAS RAHIM SOCIAL ANGST

Tobias Rahim, Drømmene maler virkeligheden, 2022.

Læs artiklen her: <https://soundvenue.com/musik/2022/09/p3-guld-vinderen-tobias-rahim-taler-ud-om-frygt-og-angst-i-nyt-interview-jeg-foeler-mig-som-en-skraemt-lille-dreng-492457>

Arbejdsspørgsmål

- 1) Læs hele artiklen MENTAL MISTRIVSEL I MUSIKBRANCHEN, GAFFA 2021: <https://gaffa.e-pages.pub/titles/gaffa/9520/publications/781> Hvilke problematikker omkring mental mistrivsel hos kunstnere udfoldes? Og, hvorfor betragtes kunstnere ofte som mentalt sårbare? Kan problematikken relateres til Pink i The Wall?
- 2) Lyt til og læs artiklerne om Tobias Rahim. Diskuter hvilken ny dagsorden Tobias Rahim har sat ved at italesætte sit mentale helbred så åbent? Og hvilket mandeideal eller opgør med mandeideal repræsenterer Tobias Rahim? Inddrag artiklen: Det vælter frem med mænd, der græder, 2022: <https://heartbeats.dk/det-vaelter-frem-med-maend-der-graeder-det-er-godt-men-der-er-ogsaa-et-men/> og Tobias Rahim viser vejen mod et nyt maskulinitetsideal, 2022: <https://www.information.dk/leder/2022/09/tobias-rahim-viser-vejen-nyt-maskulinitetsideal>
- 3) Giv en analyse og fortolkning af Tobias Rahim, Når mænd de græder (2022). Kan teksten relateres til Comfortably numb, The Wall (1979) eller andre numre fra albummet?
- 4) Sammenlign Tobias Rahims musikvideo med filmen The Wall. Er der forskelle/ligheder i det visuelle udtryk?
- 4) Kan mistrivsel blandt kunstnere sammenlignes med den generelle og markante stigning i unges mistrivsel? Læs artiklen Mistrivsel skyldes en idiotisk samfundsmodel, (2022): <https://politiken.dk/debat/art9035551/Unge-mistrives-fordi-de-har-ret.-Noget-er-helt-galt> Undersøg hvad sociologen Hartmut Rosa ser som årsager til unges mistrivsel og diskutér om I er enige med hans udsagn om rulletrappesamfundet?

Tobias Rahim, Når mænd de græder (2022)

Tobias Rahim, Når mænd de græder (2022)

[Vers 1]

De vil ha' mænd i uniform, selvom det' en
kliché

Bag uniformen er der PTSD

Maskuline tårer har vi lært at gem' væk

Lige siden skolegården, de kalder bare på
endnu fler' tæsk

Tag dig nu sammen, ja, mand dig selv op

Læg låg på det hel', behold din' skrig i din
krop

I et lille hus på landet eller mørkegrå blok

Bag gardiner, der gør, selv solen gi'r op (Gi'r
op)

[Bro]

For når mænd de græder, er det altid i en
flask'

I en streg, i en joint, i en pille eller

En blanding af alting

Ingen tårer, bare vanvid

Når mænd de græder med øjnene i stilhed

Drukner indeni, indtil blikket siger intet

Ikk' had på din far

Bare gi' ham kærlighed, og lær ham at græde,
ja

Lær ham at græde

[Omkvæd]

For mænd de græder (Vi græder), vi græder
(Vi græder)

Vi græder, vi græder ogs'

Ja, mænd de græder (Vi græder), vi græder
(Vi græder)

Vi græder, vi græder ogs'

[Vers 2]

Hey, daddy, jeg har issues

Jeg ved, det' ikk' er din skyld, det' livet and I
miss you

Som om giften lever vider' i mig

Jeg har lyst til at gøre alt det lort, som der
ødelagde dig

Hva' ska' jeg gøre med min' tårer, når de
hober sig op?

Hva' ska' jeg sige til mor? Hun spørger om,
det går godt

Går på svarer, tager ud på en bar

Gør ligesom far, ja

[Bro]

For når mænd de græder, er det altid i en
flask'

I en streg, i en joint, i en pille eller

En blanding af alting

Ingen tårer, bare vanvid, yeah-heh

Når mænd de græder med øjnene i stilhed

Drukner indeni, indtil blikket siger intet

Ikk' had på din far

Bare gi' ham kærlighed, og lær ham at græde,
ja

Lær ham at græde

[Omkvæd]

For mænd de græder (Vi græder), de græder
(Vi græder)

Vi græder, vi græder ogs'

Ja, mænd de græder (Vi græder), vi græder
(Vi græder)

Vi græder, vi græder ogs'

[Outro]

Mira papá, yo te amo

Desde lo más profundo de mi corazón, te
amo

Med alle vores fejl

Alle de drømme du har haft, alle de knuste
drømme

Alle dæmonerne du har sku' dans' med

Og jeg ka' godt se igennem det, og jeg fucking
elsker dig

Og jeg elsker din far, og jeg elsker mænd, alle
mændene før, før ham

Som jeg ved, der før har prøvet

Kilde: <https://genius.com/Tobias-rahim-nar-mnd-grder-lyrics>

Tobias Rahim, Når mænd de græder, 2022.

Mistrivsel skyldes en idiotisk samfundsmodel (uddrag)

Hartmut Rosa

Verdensberømt sociolog: Unge mistrives, fordi de har ret. Noget er helt galt, Lotte Folke Kaarsholm, Politiken 23.okt. 2022.

Politikerne kappes om at løse trivselskrisen med valgløfter om psykologhjælp, færre karakterer og mere omsorg. De overser bare én ting, siger den verdensberømte sociolog Hartmut Rosa: Mistrivlsen skyldes ikke skrøbelige psyker, men tværtimod klarsynethed – de unge har indset, at der er noget galt med vores samfund.

Center for ungdomsforskning satte i sidste uge de politiske alarmer i gang med et stort studie, der viste, at næsten hver anden ung er ramt af mistrivsel. Oplevelsen af et liv, hvor alt hele tiden skal gå hurtigere, stod øverst på listen over forklaringer. »Alting skal gå hurtigere og hurtigere.

Man skal hurtigere igennem uddannelsessystemet og kan have en følelse af, at man skal vide, hvad man vil med livet, meget tidligt, ellers bliver man ikke lykkelig«, forklarede DR om konklusionerne i forskningsprojektet.

Ny forskning: Rammerne for ungdomslivet skaber mistrivsel

Forskning om unges mistrivsel peger på, at der er en ny form for udsathed, der rammer unge fra alle samfundslag. Årsagerne til mange unges mistrivsel skal ikke findes hos de unge selv, men udspringer af rammerne for ungdomslivet. Blandt andet et øget tempo i uddannelsessystemet, fokus på præstationer og en tendens til, at unge vender problemerne indad.

Kilde: <https://www.cefu.dk/emner/nyt-fra-cefu/aktuelt-fra-cefu/ny-forskning-rammerne-for-ungdomslivet-skaber-mistrivsel.aspx>

Og politikerne stod i valgkampskø med psykiske plastre på problemet: psykiatriske tilbud i kommunerne (S), bedre sammenhæng mellem behandlingspsykiatrien og de kommunale tilbud (V), kortere skoledage (SF), en langsigtet plan for psykiatrien (K).

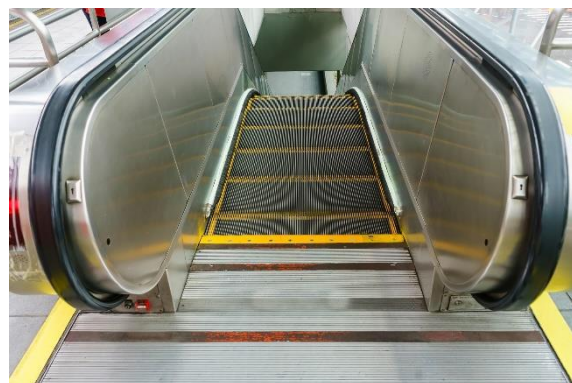
Vi skal passe på med at psykologisere alle problemer ved teenagelivet, for problemets kerne er slet ikke psykologisk. Det siger selve ophavsmanden til det sociologiske begreb, den tyske professor i sociologi Hartmut Rosa, om 'acceleration' som en af de i dag mest anvendte forklaringsrammer for det moderne liv. Det var ham, der for ti år siden med bogen "Fremmedgørelse og acceleration" satte accelerationen på dagsordenen som forklaringsmodel for, hvorfor det moderne liv gør os stressede, på trods af at vi i teorien har mere fritid og bedre materielle livsvilkår end nogen generationer før os.

Men hvor Hartmut Rosas begreb om acceleration ofte er blevet brugt nærmest psykologisk til at beskrive en oplevelse af moderniteten, der gør os stressede, så understreger han nu, at unge menneskers mistrivselsreaktioner bedre kan forklares med, at de simpelthen har ret i, at noget i den samfundsmodel, de skal leve i og videreføre, er fundamentalt i stykker. »Vi har lavet et samfund, hvor vi er afhængige af konstant at øge vores tempo og skabe mere vækst bare for at opretholde vores egen levestandard, og det er idiotisk«, siger han til Politiken under et besøg i

København. »Vi ser psykologiske effekter, ikke bare hos unge, men også hos ældre - men selve problemet er ikke psykologisk, det er strukturelt«. For få år siden var Hartmut Rosa faktisk kendt for at være noget så sjældent som en sociolog, der ikke kun beskrev problemer, men også anviste løsninger. For eksempel beskrev han den stressende acceleration som et problem, men foreslog så, at vi kunne rette opmærksomhed imod og dyrke »resonans«, altså en samklang med vores omverden, som en modvægt. Men i dag har erkendelsen af, hvor store vores samfunds strukturelle udfordringer er, gjort ham mere sortsynet. »Vi befinder os i en desperat situation.

Rulletrappesamfund

Så vidt vores individuelle oplevelse af en hastig tid. Men den store strukturelle udfordring er, at hele vores samfundslogik også bygger på en forestilling om, at hvis vi ikke løber stærkere og stærkere, altså skaber mere og mere vækst, så trimler vi i afgrunden. »Det kunne man kalde makrorulletrappen!«, siger Hartmut Rosa.

»Alle politikere taler om mere vækst, men ingen kan pege på, hvilken produktion det helt præcis er, der skal være mere af. Skal vi have flere biler? Fly? Smartphones? Endnu større hjem, der sluger endnu mere energi?«, spørger han retorisk. Det er her, han mener, at det psykologiske problem - at vi oplever, at vi skal løbe stadigt hurtigere - spejler det strukturelle problem: at vi kun kan forestille os en samfundsmodel, der handler om endeløs vækst, udvidelse og acceleration.

Faktisk ser jeg Danmark som et sted, der godt kunne gøre noget. I har stadig en oplevelse af, at I er et 'vi'. I ser ikke bare jer selv som en masse forskellige grupperinger, som man gør i andre dele af EU eller i USA. Jeg tror på, at det, der skal til, er et politisk 'vi', der også oplever, at det kan være effektivt, at det kan udrette noget. Politikere i dag opfører sig ofte, som om de er brandmænd, der spurter rundt og slukker den ene brand efter den anden. Men I skal i stedet tænke over de her dybere strukturer, som man ikke kan ændre i en enkelt valgkamp. Og derigennem genskabe en følelse af, at politik ikke bare handler om politik og om, hvem der får hvad, men om, hvordan vi sammen kan skabe et bedre system«, siger Rosa.

Kilde: <https://politiken.dk/debat/art9035551/Unge-mistrives-fordi-de-har-ret.-Noget-er-helt-galt>

Mistrivsel i lyset af tempo, præstation og psykologisering - om ny udsathed i ungdomslivet, Noemi Katznelson, Anne Görlich, Mette Pless, 10.10.2022, Aalborg Universitetsforlag:

<https://aauforlag.dk/produkt/laering-og-uddannelse/mistrivsel-i-lyset-af-tempo-praestation-og-psykologisering>

Center for ungdomsforskning, 2022: <https://www.cefufu.dk/emner/nyt-fra-cefufu/aktuelt-fra-cefufu/ny-forskning-rammerne-for-ungdomslivet-skaber-mistrivsel.aspx>

Fascisme

ETYMOLOGI Ordet fascisme kommer af italiensk fascismo, afledt af fascio 'bundt, knippe'. Det er dannet af latin fasces, flertal af fascis, 'bundt, risknippe' og -isme. I antikkens Rom var fasces tegn på magt og styrke. De blev også brugt som symbol af den italienske fascisme.

Kilde: <https://denstoredanske.lex.dk/fascisme>

B. Mussolini

Fascisme er en politisk bevægelse og ideologi, stiftet af Benito Mussolini i Milano den 23. marts 1919 som I fasci di combattimento, kampgrupper. De fascistiske grupper samlede først og fremmest krigsveteraner. Ideologisk fremtrådte de nationalistisk og antisocialistisk, og de anvendte en aktivistisk og voldelig kampform for at skaffe sig politisk indflydelse. Som politisk fænomen havde fascismen et omfang og en betydning, der rakte ud over Italien.

Læs mere her: <https://denstoredanske.lex.dk/fascisme>

Hvornår er man fascist?

Den tyske historiker Ernst Nolte har defineret syv ideologiske punkter (1963), som enhver fascist til alle tider vil tilslutte sig:

Fascisten er:

- antimarxistisk
- antidemokratisk
- ultranationalistisk

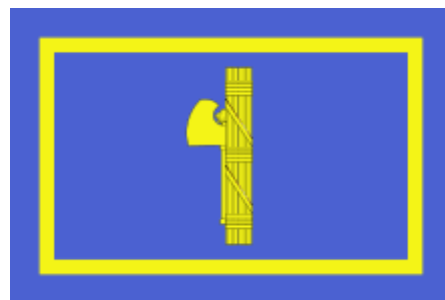
Han foretrækker:

- en centralistisk statsmagt
- en stærk fører
- en aktivistisk politisk kultur

Han bruger:

- vold til at fremme sine holdninger.

Læs mere her: <https://faktalink.dk/fascisme>

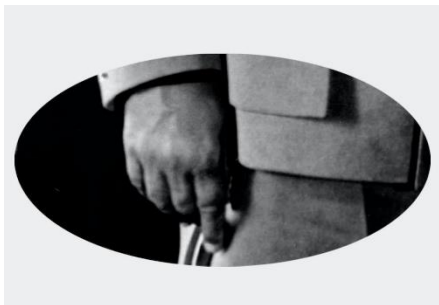
The flag of the Head of Government of the Kingdom of Italy (hence the sky-blue field) under Fascism, effectively Benito Mussolini's personal flag

De italienske fascisternes symbol, der viser et bundt kæppe omkring en økse, stammer fra oldtidens Rom. Her blev symbolet kaldt fasces, der betyder "bundt", og gav senere navn til den fascistiske bevægelse. I Romerriget symboliserede de sammenbundne kæppe styrken ved enhed. En kæp er nem at knække, mens et bundt er umuligt at brække midt over. Øksen symboliserede statens ret til at straffe sine borgere

Men hvad er det så, fascismen i sin klassiske form ønsker at sætte i stedet for de politiske systemer, som den kun har hån til overs for?

Vi har identificeret seks karakteristiske træk, som kan være udfoldet i større eller mindre grad. Jo flere af de seks kerneværdier i fascismen, der materialiserer sig i et givent eksempel, jo tydeligere vil fascismen fremstå i rendyrket form.

© Wikimedia Commons

Nationalisme

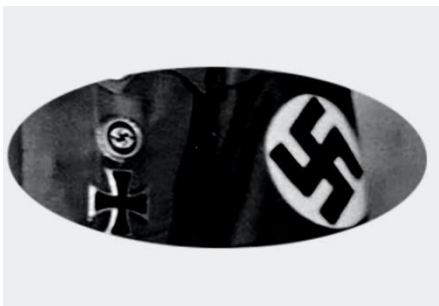
Fascismen indeholder altid en ekstrem nationalisme, hvor fædrelandet eller et etnisk tilhørsforhold bliver den højeste værdi - i Italien var det staten, i Nazityskland den hvide, ariske race. På den måde skabes der et klart skel mellem et os og et dem, hvis specifikke konstellation så kan variere.

© Wikimedia Commons

Guddommeliggjort diktator

Fascismen har historisk set ført til svækkelse eller afskaffelse af demokratiet. Den spanske diktator Francisco Franco udtalte endda, at hans parti "ikke troede på regeringer baseret på stemmeretten". I stedet har en gennemgående tendens ved fascistiske stater været, at de er blevet regeret af en diktator, der ofte iscenesætter sig selv som en overmenneskelig, tæt på guddommelig, skikkelse.

© Wikimedia Commons

Vold er legitimt

Et af fascismens vigtigste træk er, at vold er et legitimt politisk middel, både mod ulydige undersåtter, politiske modstandere og andre lande. Det retfærdiggøres ofte af en fortælling om at fællesskabet (ofte det nationale) er truet af en udefrakommende fjende som må bekæmpes med alle midler. Fascisterne tror på den stærkes ret og anser vold for at være et nødvendigt middel til at opnå magt.

© Wikimedia Commons

Staten vigtigere end individet

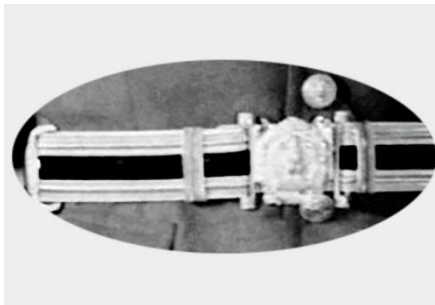
Fascismens ideelle samfund er strengt reguleret, fordi staten er vigtigere end individet. Derfor må staten gerne diktere, hvilke job mennesker skal påtage sig, hvor mange børn de helst skal få, og hvordan familielivet skal se ud.

© Wikimedia Commons

Låste kønsroller

Samfundet bliver ofte ultrakonservativt med meget låste kønsroller, manden som kriger og forsørger, kvinden som omsorgsgiver, og enhver afvigelse fra den heteroseksuelle kernefamilie tolereres ikke. Helst skal familierne producere mange børn, som kan deltage i nationens krige.

© Wikimedia Commons

Nødvendig krig

Krig udgør en vigtig del af den historiske fascisme. De to klareste eksempler på den fascistiske stat - Italien og Nazityskland - var begge krigsførende lande. Store dele af deres produktion gik til at støtte deres krige, som de mente var retfærdige og nødvendige for at gøre deres lande til imperier.

Kilde: <https://historienet.dk/samfund/politik/hvad-er-fascisme-fra-mussolini-og-hitler-til-i-dag>

Fascisme

Af Mikkel Bolt & Jakob Jakobsen, Antipyrene (2020)

Facisme, Mikkel Bolt & Jakob Jakobsen [red]: Antipyrene, 2020.

Hvad er fascisme i dag? Konfronteret med begivenheder som valget af Trump og Brexit-afstemningen og politikere som Orban, Duterte og Bolsonaro og partier som Lega er det igen blevet relevant at tale om fascisme. Men hvad kendetegner den ny fascisme? Hvordan er den lig og hvordan adskiller den sig fra mellemkrigstidens fascisme? Mikkel Bolt og Jakob Jakobsen har redigeret en antologi, som udstikker koordinaterne for en analyse af samtidens fascisme i politik, kultur og hverdagsliv. Bogens tekster argumenterer for nødvendigheden af kritisk at analysere fascismens nye former og konfrontere dem uanset hvor de viser sig: som politiske partier, en umenneskelig asylpolitik eller ironisk reaktionær samtidskunst. Med bidrag om Indien, Brasilien, Tyskland, Frankrig og USA kortlægger antologien fascismens nye former og viser, hvordan den ny

fascisme er en fortsættelse af såvel kolonialisme som mellemkrigstidens fascismer. Bogen indeholder bidrag af Enzo Traverso, Denise Ferreira da Silva, Jairus Banaji, Ana Teixeira Pinto, Kerstin Stakemeier og Mikkel Bolt.

Mikkel Bolt er professor i politisk æstetik på Københavns Universitet og forfatter til en række bøger, deriblandt Trumps kontrarevolution, som er blevet oversat til engelsk, fransk, italiensk og græsk. Jakob Jakobsen er billedkunstner og aktivist. Han står bag Hospital for Self Medication og har netop udgivet bogen Ophør oprør – dagbog fra en indlæggelse.

Den nye fascisme

Mikkel Bolt, Eftertryk, 30. januar (2022)

I de seneste år har Mikkel Bolt studeret fascismens genkomst i vores tid. I dette nye essay stiller han fremkomsten af neofascismen over for den kuldsejlede klassekamp og spørger, om fascismen er en form for sygdom i vores neoliberale psyke.

Genkomsten af voldelige identitære følelser næret af nationalisme, racisme og religiøs fanatisme gør det nødvendigt at stille spørgsmålet, om fascisme er noget andet end blot identificerbare fjender, vi kan bekæmpe. Er fascisme en form for sygdom, skjult i vores psyke, inden i vores udhulede neoliberale subjektiviteter?

Fraværet af fascistiske massepartier (det indiske BJP er undtagelsen) må ikke forlede os til at tro, at fascismen er fraværende. Det er den ikke. Men den nye fascisme er anderledes end 1930'ernes kontravolutionære massebevægelser. Den nye fascisme har et underligt udtørret eller hult udtryk med middelmådige poppede fascistiske politikere og desperate lone wolf killers, der tager sagen i egen hånd. Efter mere end 40 års neoliberal global kapitalisme regerer markedet og individet stadig suverænt. Men kriserne synes at tage til i styrke. Det har åbnet døren for senfascismen, der er særlig velegnet til at udpege og kontrollere de racialiserede elementer af de farlige klasser: migranter, muslimer, mexicanere, jøder etc. Pandemien har blot forværret tingene og øget det økonomiske kaos. Forsyningskriser og fødevarer mangel truer. For at undgå et virkeligt skifte væk fra det "stabiliserede dyresamfund" – dvs. de apparater og livsmåder, som producerer vores art som et dyr, der kun kan reproducere sig gennem lønarbejde og kapital – dukker fascismen op og mobiliserer et fragmenteret samfund gennem aggressiv nationalisme.¹

Fascismen er en protest, en protest mod den lange neoliberale nedslidning af efterkrigstidens socialstat, eller en nostalgisk forestilling om denne tid. Vi har befundet os i en udstrakt økonomisk krise i flere end 40 år. I en lang periode blev krisen skjult under store mængder gæld og den lokale modernisering af Sydøstasien. Men i 2007-2008 blev krisen pludselig synlig for alle, og siden er den blevet 'det nye normale'. Det, der startede som en finansiel krise, var i virkeligheden en længerevarende økonomisk krise, der hurtigt udviklede sig til en politisk og social krise, i takt med at regeringer var ude af stand til at justere deres politik, men blot fortsatte med mere af det samme – dvs. en ustabil blanding af at trykke penge (til bankerne) og skære ned på den offentlige velfærd. Resultatet var en yderligere udhuling af det nationaldemokratiske system, der lader til først og fremmest at tjene en lille finansiel elites interesser.

De sidste ti år har været kendetegnet af genkomsten af en global, omend fragmenteret protestbevægelse. Samtidig har en eksplosiv vækst af racistiske holdninger hos fascistiske politikere og meningsdannere pustet nyt liv ind i nationaldemokratiet og de lejlighedsvis afstemninger og valghandlinger. De nye fascistiske ledere har meldt sig på banen og er nu med til at opretholde det nationaldemokratiske system, som de angiveligt kæmper imod. Fascismen er en

Mikkel Bolt

¹ "Det stabiliserede dyresamfund" er hentet hos Giorgio Cesarano: Manuale di sopravvivenza (Bari: Dedalo, 1974).

protest, en protest mod den lange neoliberale nedslidning af efterkrigstidens socialstat, eller en nostalgisk forestilling om denne tid. De fascistiske ledere fremmaner et billede af en bedre tid før globaliseringen, arbejdsløsheden, flydende kønsidentiteter og de grupper, der truer den patriarkalske ordens naturlighed. Migranter, muslimer, jøder, sorte, kvinder, seksuelle minoriteter og 'kulturelle marxister' opfattes som årsagerne til et historisk og moralsk forfald, som de fascistiske ledere lover at gøre op med ved at ekskludere uønskede elementer og genskabe det "oprindelige" fællesskab.

Men fascismen er også en protest mod protesterne. Som den sorte fængselsaktivist George Jackson forklarede i *Blood in My Eye*, er fascismen et præventivt modtræk til en mere radikal opposition til den neoliberale kapitalisme og kapital-stat-modellen.² Fascismen blokerer den egentlige antikapitalistiske bevægelse, vi kan se i kimform i de mange protester, optøjer, multituder og demonstrationer, der finder sted i et spredt mønster over hele kloden. Fascismen er et mikropolitisk fænomen, som er til stede overalt, ikke blot på statsniveau. Fascismen er til stede i familien, på kontoret, på cafeen og i skolen. Fra Wilhelm Reich og Deleuze og Guattari ved vi, at fascisme ikke blot er et spørgsmål om politiske ledere og partier, men også er et spørgsmål om mikropolitik og begær.³ Masserne begærer fascismen, de narres ikke til at støtte Trump, Le Pen eller Zemmour eller stemme Storbritannien ud af EU. Fascismen er et mikropolitisk fænomen, som er til stede overalt, ikke blot på statsniveau. Fascismen er til stede i familien, på kontoret, på cafeen og i skolen. Den er til stede, før den manifesterer sig som det, vi almindeligvis kalder fascisme. Som Deleuze og Guattari skrev, er fascismen "uløseligt knyttet til de molekylære brændpunkter, som breder sig og springer fra punkt til punkt – før de begynder at resonere sammen i den nationalsocialistiske stat".⁴

(...) Arbejderklassen forsvandt. Men klassekampen forsvandt ikke. I de sidste 50 år har den herskende klasse tilranet sig mere og mere rigdom fra et system, der producerer mindre og mindre værdi. Arbejderbevægelsens styrke var i efterkrigsperioden baseret på de høje profitter, som blev delt mellem arbejde og kapital. Men perioden siden 1970'erne har været karakteriseret af kapitalistklassens stædige afvisning af at dele. Resultatet er, at flere og flere globalt er blevet ekskluderet fra lønarbejdet og kæmper for at overleve uden for økonomien. Det er senkapitalismens verden. Hvor fascismen lover at berige nationens 'rigtige' borgere; altså de hvide amerikanere, de rigtige franskmænd, de etniske danskere etc., der skal muslimer, migranter, inklusive børn af indvandrere, ikke regne med noget, og allerhelst skal de ud, væk, et andet sted hen, "hjem til der, hvor de kommer fra". De er nemlig ikke en del af folket. Der er færre ressourcer, men de, der er medlem af det rigtige fællesskab, skal nok få adgang til det, der er tilbage, når den herskende klasse har taget sin andel. Det er senfascismens løfte

Kilde og læs hele artiklen her: https://www.eftertrykket.dk/2022/01/30/den-nye-fascisme/?_gl=1*1vke2hv*_ga*NDM4MDAwMjcYljE2NzQ1NDkzNjA.*_up*MQ

² Som George Jackson formulerer det, er fascismens mål den fuldstændige ødelæggelse af den revolutionære bevidsthed. *Blood in My Eye* (New York: Random House, 1972), p. 137.

³ Wilhelm Reich: *Fascismens massepsykologi*, oversat af Vagn Christensen og Flemming Røgilds (København: Rhodos, 1974); Gilles Deleuze & Félix Guattari: *Tusind plateauer*, oversat af Niels Lyngsø (København: Billedkunstskolerne, Det Kgl. Danske Kunstakademi, 2005).

⁴ Gilles Deleuze & Félix Guattari: *Tusind plateauer*, p. 271.

Pink Floyd, In the flesh (1979)

Alan Parker, *Pink Floyd The Wall* (1982), *In The Flesh*.

In the Flesh (Reprise) Lyrics

[Intro]

"Three, two... fire!"

[Verse 1]

So ya thought ya might like to go to the show

To feel the warm thrill of confusion, that
space cadet glow

I've got some bad news for you sunshine

Pink isn't well, he stayed back at the hotel

And they sent us along as a surrogate band

We're gonna find out where you fans really
stand

[Verse 2]

Are there any queers in the theater tonight?

Get them up against the wall

(Against the wall)

Now there's one in the spotlight, he don't
look right to me

Get him up against the wall

(Against the—)

And that one looks Jewish and that one's a
coon!

Who let all of this riff-raff into the room?

There's one smoking a joint and another with
spots

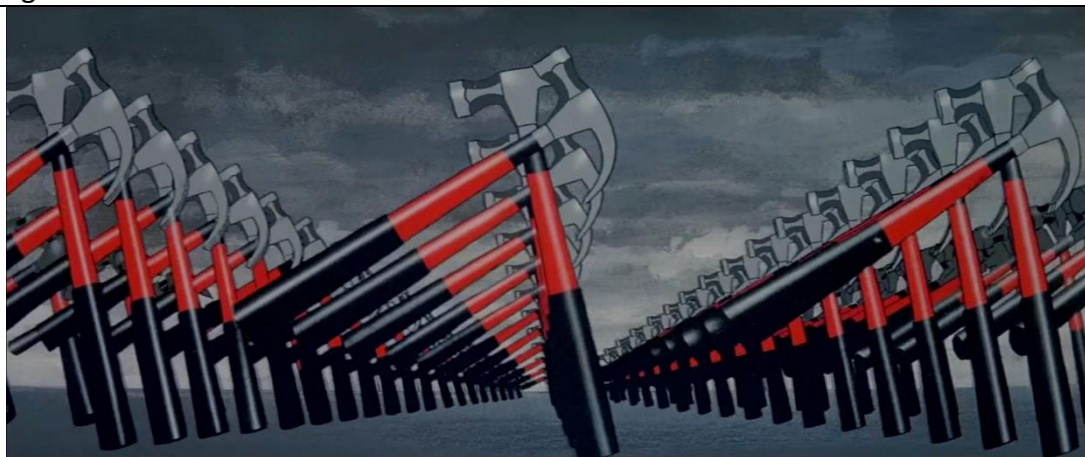
If I had my way, I'd have all of them shot!

[Instrumental Outro]

<https://genius.com/Pink-floyd-in-the-flesh-reprise-lyrics>

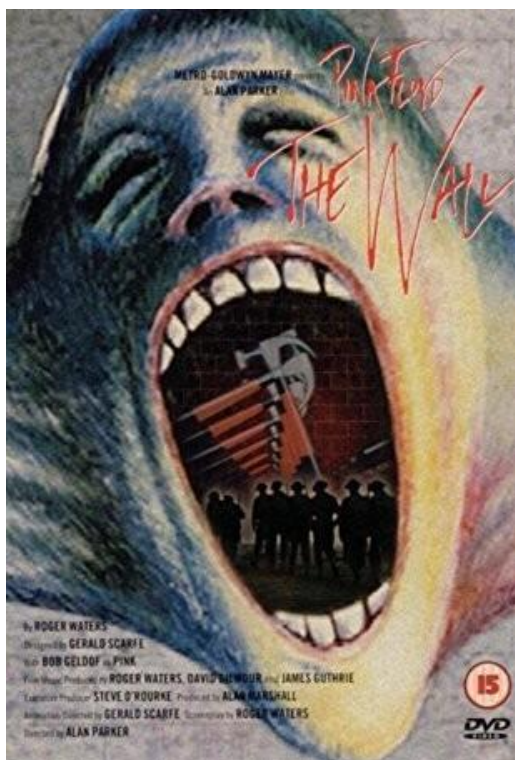
Arbejdsspørgsmål

- 1) Læs om fascisme og diskutér hvad fascisme vil sig, med afsæt i den tyske historiker Ernst Nolte og oversigten over, hvad fascismen i sin klassiske form ønsker at sætte i stedet for de politiske systemer?
 - 2) Diskutér med afsæt i Mikkel Bolts artikel om Den nye fascisme, hvorfor og hvordan fascismen udfolder sig nu? Kan I genkende tendenserne? Og har I egne eksempler på, hvor og hvordan den nye fascisme udfolder sig?
 - 3) Helle Malmvig, der er seniorforsker på Dansk Institut for Internationale Studier, skriver i artiklen Fascinerende fascisme, at Fascisme ikke blot er en bestemt politik, et partiprogram eller en autoritær styreform. Det er også en helt særlig form for æstetik og kulturelle tænkemåder, som vi ofte overser eller umærkeligt bliver forført og underholdt af (2020): <https://www.diis.dk/publikationer/fascinerende-fascisme> Læs også gerne Helle Malmvigs kronik: Hvad har superhelte, shiamuslimske militser og Donald Trumps valgkampagne til fælles? Politiken (2020): <https://politiken.dk/debat/kroniken/art7774001/Hvad-har-superhelte-shiamuslimske-militser-og-Donald-Trump-valgkampagne-til-f%C3%A6lles>
 - 4) Hvordan kan Mikkel Bolts og Helle Malmvigs synspunkter relateres til den klassiske fascisme?
 - 5) Giv en musikalsk samt litterær fortolkning af Pink Floyd, In the flesh (1979). Læs gerne analyse af The Flesh (1979) her: <https://thewallanalysis.com/in-the-flesh-2/>
 - 6) Spiller fascistiske aspekter i forestillingen Part 5 ANOTHER BRICK IN THE WALL, Østre Gasværk Teater (2023) en rolle, set i forhold til karaktererne og narrativet?
 - 7) Undersøg om og evt. hvilken form for fascisme, som karakteren Pink er præget af?
 - 8) Hovedrolleindehaveren i Part 5 ANOTHER BRICK IN THE WALL, Johan Olsen, udtaler til Iscene: "Selvom albummet har mere end 40 år bag sig, er værket stadig relevant i dag. Teksterne i det konceptuelle dobbeltalbum kredser om evigt aktuelle emner som menneskelig isolation, undertrykkelse og det moderne samfunds skyggesider. Forestillingen bliver derfor både en psykologisk rejse ind i sindet på den imaginære karakter Pink, og en tydeliggørelse af, at fascisme kan gro i alles baghave." <https://iscene.dk/2022/11/23/the-wall-som-musikteater-oestre-gasvaerk-iscenesaetter-pink-floyds-konceptalbum/>
- Diskutér, hvorfor værket stadig er aktuelt og hvad Johan Olsen mener med, at fascisme kan gro i alles baghave?

Alan Parker, Pink Floyd The Wall (1982), In the Flesh

Pink Floyd, The Wall, Alan Parker (1982)

Alan Parker, Pink Floyd The Wall (1982)

Se filmen: Alan Parker, Pink Floyd The Wall (1982) her: <https://vimeo.com/groups/565619/videos/281984569>

Anmeldelse af Pink Floyd: The Wall

- Lars von Trier, Kosmorama 162 – 28. årg. december 82.

Lad det være sagt med det samme: "Xanadu" – med Olivia Newton-John er i forhold til "The Wall" et kontemplativt og originalt værk.

Vi har snart set mange musikfilm, som transformationer fra plade til film, og det er forståeligt af kommercielle grunde: et hit er et hit, også som gentagelse i et andet medie.

Disse transformationer er næsten altid gået dårligt..., bedst med musik, som i originalen indgår i en dramatisk sammenhæng ("Jesus Christ Superstar", "Hair", "Don Giovanni" etc.), som filmen så har overtaget.

Men hvordan gør man, når man partout vil fra long playing til wide screen? Der er ingen tvivl om, at den dårligste løsning er at lægge opgaven i hænderne på musikerne selv, og som her lade Roger Waters stå for historien. Som en ekstra sikkerhed for et elendigt resultat, kan man så helgardere med en absolut svag og profilløs instruktør, nemlig Alan Parker ("Midnight Express", "Bugsy Malone", "Fame", "Shoot the moon").

Pink Floyd har lavet genial popmusik som f.eks. "Dark side of the Moon" – og så længe "The Wall" har holdt sig i rillerne, har den også været udholdelig. Men det er svært at overbevise en succesgruppe om at dens visioner ikke holder til direkte og fuldkommen ukritisk overførsel i billeder.

Udgangspunktet for "The Wall" er et vældigt sceneshow, som har hørt til musikken. Ambitiøst og avantgardistisk tænkt, men på film rædselsfuldt banalt og mindst ti år forældet. Intet under, at der er tale om en virkelig publikumssucces!

Handlingen: Lille Pink er et følsomt barn og ender som ufølsom despot og pop star! Historien er fortalt før, f.eks. i Ken Russell's filmatisering af The Who's - "Tommy". Når man tilgiver en Ken Russell hans tendenser til vulgær symbolisme, er det på grund af

Lars Von Trier

det må sensuel humor, der trods alt er indeholdt i selv hans dårligste film. Og når man ikke kan tilgive en Alan Parker det samme, er det fordi man ingen forsonende træk kan finde. "The Wall" er som udtræk af alt det dårligste hos Russel: det spektakulære og det overfladiske uden en undertone af noget seksuelt pikant, som man trods alt vel må kalde Rusells slet dulgte analfiksering.

Kort sagt, "The Wall" er et sterilt værk... en reklamefilm, der skal sælge simplificerende og banale forklaringer til indsmigrende musik. Man sidder tilbage med et spørgsmål: har Pink Floyd virkelig ikke mere at byde på? Er film et så uhyggeligt afslørende medie? Svaret må blive, at en transformation fra et medie til et andet er en uhyre kompliceret proces. Det er ikke nok at tage en sangtekst og fortælle den i billeder, eller at vise de symboler, der kan have nok så stor tekstlig værdi. Man må ned i andre lag. Man må arbejde med parallelle stemninger eller finde det, som noget vagt kaldes musikkens logik.

Som det vel er fremgået, er dette mislykkedes totalt for Alan Parker og Pink Floyd. Hvor musikken er velgjort og sikker i orkestrets egen stil, er filmen flakkende uden at indeholde et originalt billede. Man var betydeligt nærmere en åndssammenhæng imellem film og musik i f.ks. "Quadrofonias` s-fish-and-chips-realisme...

For slet ikke at tale om hvor simpelt det ellers kan gøres: den ellers noget svingende instruktør Hal Ashby's - "Time is on our side", består af rene koncertoptagelser af et gammelmands-Stones, men ethvert nærbillede af en doped Mick Jagger eller helicopter-shot over en sydende tilhørerskare, giver os al den kropslighed, Stones-musikken er og var.

Anmeldelse af, PINK FLOYD - THE WALL: Instr. Alan Parker

- Kim Voss, Jyllands-Posten 26.04.2002

"Pink Floyd - The Wall" er stadig en gedigen rockmusical, men den er samtidig en deprimerende opvisning i sortsyn, kvindehad og almindeligt navlepilleri.

Så er der godt nyt for retrogradister og nostalgikere: "The Wall" er tilbage på det store lærred. Filmen er indspillet før MTV gik i luften, men står alligevel distancen, i hvert fald hvad angår den stilistiske og visuelle side af sagen.

Alan Parkers filmatisering af Pink Floyds koncept-album fra 1979 er ikke mindst bemærkelsesværdig for sine tegnede afsnit (signeret Gerald Scarfe), der fylder godt et kvarter af en samlet spilletid på lidt over halvanden time. Mest kendt er nok scenen med hamre i strækmark til tonerne af "Waiting For the Worms". Hammeren er samtidig et slags emblem for

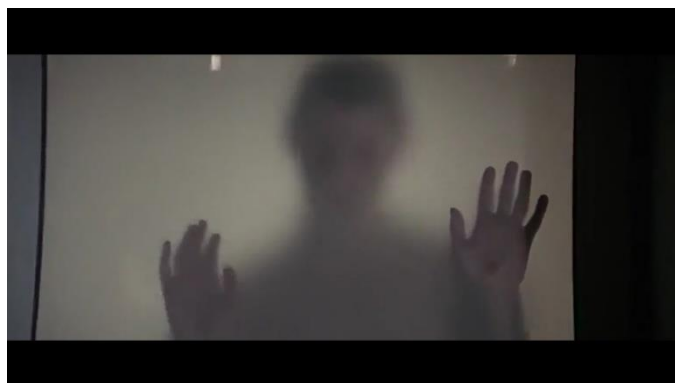
A 1982 film of Pink Floyd's The Wall featured artwork by cartoonist Gerald Scarfe. Photograph: Alamy Stock Photo

filmen, hvis "1984"-inspirerede fremtidsscener meget fermt indarbejder den nazistiske og fascistiske ikonografi. Desværre er (for)hammeren også taget i anvendelse på det fortællemæssige plan. Parker og manuskriptforfatter Roger Waters' bombastiske historie hamrer sine pointer hjem, så man skal være ualmindeligt fraværende, for ikke fange budskabet.

Pinks barndom

Det er den Pink Floyd'ske sangskrivers egne barndomserindringer, der ligger til grund for historien, der fortælles i sang og musik i stedet for dialoger. Og den får ikke for lidt. Faderens død under Anden Verdenskrig bliver udgangspunktet for filmens pacifistiske budskaber (med hvide duer, der fanges i flugten og forvandles til krigeriske sorte ørne), mens moderens omklamrende opdragelse lægger fundamentet til hovedpersonens kønsforskrækkelse og kvindehad, som kun får ekstra næring af det svig, han udsættes for fra sin bedre halvdel.

Man forstår godt, hvorfor kvindemennesket forlader Pink (Bob Geldof), som vor helt kaldes. Når manden ikke turnerer med sit band, vejeturer han foran fjernsynet og svælger i sin weltschmerz. Da hun først har forladt ham, fylder han sig med stoffer og alkohol og smadrer sit hotelværelse på klassisk rockstjernemanér. Og for at det ikke skal være løgn, indeholder filmen også et par scener, hvor manden lægger sig i fosterstilling.

Alan Parker, *Pink Floyd The Wall* (1982)

Det er bare for meget, men naturligvis kompetent afviklet og lydefrit fluktuerende mellem fortid (især fra Anden verdenskrigs slagmarker), nutid (rockstjernen Pinks excesser) og fremtid (med masse møder og overmennesketeorier omsat i praksis). Som sådan er "Pink Floyd - The Wall" en film, der prædiker for de allerede omvendte, men nok vil have sværere ved at skaffe mange nye tilhængere til "sagen": Den senpubertære angst og bæven, som den udfoldes i tusinder af drenge værelser verden over.

Kilde: <https://jyllands-posten.dk/kultur/film/ECE3446684/PINK-FLOYD---THE-WALL-Instr.-Alan-Parker/>

Arbejdsspørgsmål:

- 1) Læs de to anmeldelser af Lars Von Trier og Kim Voss. Er der forskelle at se, ift. at de er skrevet i 1982 og 2002? Præger tiden læsningerne af filmen? Hvad synes I om filmen anno 2023? Skriv evt. jeres egen anmeldelse af filmen eller forestillingen Part 5 ANOTHER BRICK IN THE WALL! 2
- 2) Læs om instruktøren Alan Parkers arbejde med og tanker om filmen The Wall, 1982: <https://alanparker.com/film/pink-floyd-the-wall/making/>
- 2) Kender I andre musikfilm, som I kan sammenligne med The Wall?
- 3) Analyser scenografien i Part 5 ANOTHER BRICK IN THE WALL. Hvilke visuelle og lydige virkemidler anvendes i forestillingen og hvordan er effekten? Hvordan spiller scenografien sammen med fortællingen?
- 4) Forsøg jeres egen iscenesættelse af In the Flesh og Comfortably numb, hvor I koreograferer og skaber scenografi til sangene. Hvilket udtryk og hvilken stemning vil I gerne have frem?

– A Complete Analysis

28